

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/89/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1517010780
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tibor Kubík
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1517010780.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Tibora Kubíka a sudcov JUDr. Karola Kováča a JUDr. Petra Šamka, v trestnej veci proti obžalovanému Š. V. stíhaného pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1T/103/2017 zo dňa 28.05.2018, na verejnom zasadnutí konanom dňa 15. 11. 2018 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného Š. V., D.. XX.XX.XXXX z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1T/103/2017 zo dňa 28.05.2018 bol obžalovaný Š. V., nar. XX.XX. XXXX S. N., bytom N. - A., t.č. vo výkone trestu v inej veci v ÚVTOS Želiezovce, uznaný vinným zo spáchania zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

„dňa 08.08.2016 v čase asi o 14:20 h v Bratislave na G.D. ulici, počas kontroly príslušníkmi PMJ KR PZ Bratislava, po zastavení motorového vozidla zn. Škoda Felícia, EČV: N.-XXX G., z dôvodu porušenia dopravných predpisov, nakoľko vodič nebol pripútaný bezpečnostným pásom, sa vo vozidle nachádzali Š. V. a F. Z., pričom vodič vozidla, F. Z., javil známky požitia omamných a psychotropných látok a uviedol, že v ten deň užil pervitín. Hliadka PZ si tiež všimla, že v interiéri vozidla sa nachádza množstvo injekčných striekačiek, kedy im F. Z.Á. X., že striekačky sú použité, lebo si aplikovali spolu s obv. Š. V. v práci pervitín a zvyšok omamných látok sa nachádza pred sedadlom spolujazdca, pod odkladacou priehradkou, ktorá je pripevnená ploskou skrútkou a jedná sa o priestor pre poistky vozidla, tiež uviedol, že pervitín patrí Š. V., ktorý z neho len odsypal, keď ho spolu užili. Po zákonnom poučení obaja zhodne uviedli, že vec nevydajú a preto dňa 09.08.2016 bolo na základe príkazu na prehliadku iných priestorov a pozemkov v čase o 02:45 h, pristúpené k prehliadke motorového vozidla zn. Škoda Felícia, EČV: N.-XXX G., pri ktorej bola v priestore poistiek pod odkladacím šuflíkom pred sedadlom spolujazdca, v prístrojovej doske, nájdená 1 ks zatavená striekačka v priesvitnom obale, ktorá bola zaslaná na skúmanie na KEU PZ v Bratislave, kde bolo zistené, že v predloženej striekačke sa nachádzal béžový kryštalický materiál s hmotnosťou 1366 mg s priemernou koncentráciou 69,6 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúci 951 mg absolútneho metamfetamínu, čo KEU PZ považuje za 24- 95 bežných jednorazových dávok drogy. Metamfetamín je v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok. Obvinený Š. V. sa tohto konania dopustil napriek tomu, že už bol rozsudkom OS Ba III, sp. zn. 46T/99/07, zo dňa 29.10.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť 26.02.2014, v spojení s rozsudkom KS Bratislava zo dňa 26.02.2014, sp. zn. ITo/152/2013, odsúdený za zločin podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr.zák., na trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov a 8 mesiacov v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý vykonal dňa 25.03.2014.

Za to bol odsúdený podľa § 171 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 2, ods. 7, § 41 ods. 1, ods. 2, ods. 2 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) rokov. Podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. bol pre výkon uloženého trestu zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. mu súd uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 4 (štyri) roky. Podľa § 76 ods. 1, § 77 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. mu súd uložil aj ochranný dohľad po dobu jedného roka. Podľa § 73 ods. 2 písm. d/, ods. 4, § 74 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Okresný súd vzhľadom na uložený súhrnný trest zároveň zrušil výrok o treste Trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. OT/255/2016 zo dňa 28.10.2016, ktorým bol obžalovanému uložený 8-mesačný trest odňatia slobody so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ako i trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu po dobu 4 roky, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia obsahovo na zrušený výrok nadväzujúce, pokiaľ, vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný Š. V., ktoré odôvodnil jednak sám, ako aj prostredníctvom svojho obhajcu. Odvolaním napadnutý rozsudok považuje odvolateľ za nesúladný so zákonom a nedostatočne odôvodnený a reagujúci na jeho obhajobu uplatňovanú v priebehu trestného konania. Uvádza, že od začiatku trestného stíhania namieta nezákonne získaný dôkaz - drogu, a to z viacerých dôvodov. Prvostupňový súd sa však v odvolaní napadnutom rozsudku ani marginálne nevysporiadal s niektorými, podľa jeho názoru, relevantnými obhajobnými argumentmi vo vzťahu k nezákonnosti získaného dôkazu. Podľa neho prvostupňový súd vyhodnotil jeho obhajobu ako zjavne účelovú, v snahe zbaviť sa za každú cenu trestnej zodpovednosti, zároveň zastávajúc názor, že jeho obhajobné tvrdenie nekorešponduje s obsahom ďalších vo veci vykonaných dôkazov. Prvostupňový súd totiž považoval výpovede príslušníkov hliadky PZ, svedka N. a svedka G. za vierohodné, reálne popisujúce priebeh policajného - služobného zákroku, pričom súd nezistil žiadny dôvod, či skutočnosť, ktoré by čo i len čiastočne tieto výpovede znevierohodňovali. Prvostupňový súd čítal napriek námietkam ich svedecké výpovede z prípravného konania a vyhodnotil ho ako zákonný postup, pokiaľ príslušníci policajnej hliadky prezreli auto na základe súhlasu svedka Z. ako vodiča, pri ktorej našli v skrinke na poistky drogy (pred realizovaním príkazu na prehliadku iných priestorov a pozemkov). Dňa 09. 08. 2016 bola vykonaná na základe Príkazu na prehliadku iných priestorov a pozemkov povereného príslušníka PZ OR PZ, Odbor poriadkovej polície, Obvodné oddelenie, so súhlasom prokurátora prehliadka iných priestorov, osobného motorového vozidla (OMV) zn. Škoda Felícia, vo vlastníctve obž. V., v rámci ktorej boli v priestore poistiek pod odkladacím šuflíkom pred sedadlom spolujazdca nájdené drogy. Príkaz bol odôvodnený tým, že vodič uviedol, že si ráno toho dňa dali so spolujazdcom pervitín a v interiery vozidla sa nachádzalo množstvo injekčných striekačiek, ku ktorým sv. Z. uviedol, že sú použité a zvyšok omamných látok sa má nachádzať pred sedadlom spolujazdca pod odkladacou priehradkou, ktorá je pripevnená ploškou skrútkou a tento má patriť obž. V.. Zo zápisnice o prehliadke OMV nevyplýva nájdenie množstva injekčných striekačiek, ktoré mala vidieť hliadka PMJ KR PZ Bratislava pri kontrole OMV, ktorou skutočnosťou odôvodňovali potrebu nariadenia prehliadky OMV. Sv. Z. poprel svoju vedomosť o droge nachádzajúcej sa v OMV v čase zastavenia hliadkou PMJ. Toto zistil až po vybratí drogy z poistkovej skrinky nižším policajtom (sv. N.) to znamená bezprostredne po ich zastavení, nie na základe príkazu na prehliadku, ktorú vykonávali iní príslušníci PZ. Sv. Z. uviedol, že hliadka PMJ ich iba vyzvala vydať drogy, pokiaľ sa nejaké vo vozidle nachádzajú. Nespomínal si na poučenie podľa konkrétneho paragrafu. Poprel, že by mala hliadka PMJ pri sebe nejaké papiere, z ktorých by ich poučili o ich právach. Ďalej svedok popísal ako hliadka PMJ prehľadávala kufor, zadné sedadlá a na záver na strane spolujazdca poistkovú skrinku. Podľa tvrdenia svedka nebolo do poistkovej skrinky vidieť, nebola tam žiadna štrbina. Výpoveď obž. V. sa zhoduje s výpoveďou sv. Z.. Príkaz na prehliadku iných priestorov a pozemkov považuje odvolateľ za nezákonný. Jeho nariadenie nevychádza z pravdivých skutočností a jeho odôvodnenie nemá pravdivý základ. Objektívnym faktom ostáva, že vo vozidle sa nenachádzalo množstvo injekčných striekačiek ako to hliadka PMJ zjavne nepravdivo uviedla za účelom dosiahnutia nariadenia prehliadky, nakoľko v tom čase disponovala informáciou získanou v rozpore so zákonom (hliadka sama prehľadala vozidlo, nepoučila osoby o možnosti dobrovoľného vydania, atď.) a nenašla iný spôsob ako nezákonne nájsť drogu spracovať. Odvolateľ preto zastáva názor, že za dôkaz, ktorý bol získaný nezákonným spôsobom, sa považuje nielen dôkaz, pri ktorom bola nezákonnosť spôsobená, ale aj každý dôkaz získaný na základe takéhoto dôkazu. Nezákonnosťou sú teda postihnuté aj všetky ďalšie dôkazy, ktoré boli získané na základe nezákonného postupu (ide o tzv. teóriu plodov

z otráveného stromu, ktorá vychádza z toho, že všetky dôkazy, ktoré boli získané nezákonne, musia byť vylúčené. Taktiež nemožno použiť ani ďalšie dôkazy, ktoré boli získané priamo alebo nepriamo, ako výsledok nezákonného postupu. Napríklad ak bola nezákonne získaná vec, ktorá je preto postihnutá absolútnou neúčinnosťou, je touto absolútnou neúčinnosťou postihnutá aj napríklad následná výpoveď osoby, ktorá sa v nej prizná, že takúto vec mala pri sebe). Súd postupom podľa § 264 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku na návrh prokurátora prečítal na hlavnom pojednávaní celú výpoveď sv. N. V. Z.. G. z prípravného konania, ktorí následne prehlásili, že si na predmetný zákrok bližšie nepamätajú z dôvodu ich množstva. Tento postup odvolateľ pri oboch svedkoch namietal. Odvolateľ preto zastáva názor, že súdom zvolený postup bol v rozpore so zákonom, nakoľko čítať výpoveď svedka alebo jej podstatnú časť podľa § 263 ods. 1 Tr.por. je možné na hlavnom pojednávaní, len ak s tým súhlasí prokurátor a obžalovaný a súd nepovažuje osobný výsluch za potrebný. Podľa § 263 ods. 3 Tr.por. je to možné aj vtedy, ak bol dôkaz vykonaný zákonným spôsobom a osoba svedka zomrela, alebo sa s stala nezvestnou, či sa dlhodobo zdržuje v cudzine, poprípade ak bez oprávnenia odoprela vypovedať. Žiadna takáto situácia však pred súdom nenastala. Postup podľa § 264 ods. 1, ods. 2 Tr. por. je možné uplatniť iba vtedy, ak sa svedok v podstatných bodoch odchyľoval od svojej prechádzajúcej výpovede, kedy mu je jeho skoršia výpoveď predložená na vysvetlenie rozporov, čo spočíva v prečítaní tých častí zápisnice (nie celá) o skoršom výsluchu, k u ktorým sa má vyslúchnutý vyjadriť a vysvetliť rozpory medzi svojimi výpoveďami. Obhajkyňa poukázala ďalej na iné rozhodnutie Krajského súdu sp. zn.: 2To/70/2014 zo dňa 03. 07. 2014, v obdobnej veci, založené do súdneho spisu so záverečnou rečou. Podľa podaného odvolania okresný súd vyhodnotil výpovedí svedkov N. a G. tak, že títo jednoznačne nemali rozpory vo svojich výpovediach na hlavnom pojednávaní. Prokurátor údajné rozpory v rámci svojho návrhu na ďalší procesný postup ani bližšie neoznačil a nešpecifikoval. Navyše neboli prečítané časti ich skorších výpovedí s údajnými rozpormi, ale celé výpovede z prípravného konania. Ani jeden zo svedkov však ani po prečítaní ich skorších výpovedí ich obsah nepotvrdili, iba vysvetlili dôvod nepamätania si zákroku vzhľadom na odstup času a množstvo zákrokov.

V tejto súvislosti, dáva odvolateľ do pozornosti súdu rozhodnutie Ústavného súdu ČR, I. ÚS 520/16 zo dňa 22. 06. 2016, predložené do súdneho spisu spolu so záverečnou rečou, v zmysle ktorého je povinnosťou všeobecných súdov skúmať vierohodnosť jednotlivých proti sebe stojacich výpovedí a postupovať obozretne pri hodnotení týchto výpovedí a vyvodzovaní skutkových záverov, a to za prísneho rešpektovania prezumpcie nevinoty.

Pri dodržaní práva na spravodlivý proces nemožno výpoveď svedka, u ktorého nemožno apriori vylúčiť záujem na výsledku konania, vyhodnotiť ako dôveryhodnú iba z dôvodu, že svedok bol poučený o následkoch krivej výpovede.

Odvolateľ zastáva názor, že práve svedkovia N. V. G. by mohli mať na rozdiel od sv. Z. záujem na výsledku konania, nakoľko na ich podnet bol vydaný nezákonný príkaz na prehliadku, ktorého odôvodnenie nemalo základ v pravdivých tvrdeniach. Podľa D. Z.D. nemá žiadny osobný záujem na výsledku tohto konania, drogy jeho neboli a opak on ani nikdy netvrdil. Podľa neho v trestnom konaní boli vyprodukované dve skupiny dôkazov. Výpoveď svedka Z., ktorá korešponduje s jeho výpoveďou, nakoľko obaja zhodne tvrdia, že neboli hliadkou PMJ poučení vôbec, navyše hliadka PMJ sama vykonala prehliadku OMV v rozpore so zákonom, pri ktorej našla drogy, na základe ktorého poznatku následne dosiahli nepravdivými tvrdeniami (o množstve striekačiek v OMV) nariadenie prehliadky OMV povereným príslušníkom PZ, s cieľom oficiálne nájsť drogu zákonným spôsobom a sanovať tým svoj nezákonný postup. Drogu, ktorá bola nájdená podľa jeho názoru na základe nezákonného príkazu na prehliadku majúceho základ v nepravdivom tvrdení hliadky PMJ o existencii množstva striekačiek, ktoré objektívne ani neboli nájdené, ako to vyplýva z vykonaného dokazovania a v nepravdivom uvedení zdroja ich údajnej vedomosti o droge v OMV. Hliadka PMJ sa o droge dozvedela postupom v rozpore so zákonom, čoho si bola vedomá a následne uviedla nepravdivé skutočnosti za účelom dosiahnutia nariadenia príkazu na prehliadku. S touto jeho námietkou sa prvostupňový súd vôbec nezaoberal a ani sa s ňou teda logicky nevysporiadal.

Z vyššie uvedených dôvodov preto odvolateľ opakovane konštatuje nezákonne získaný dôkaz - drogu, s poukazom na teóriu plodov z otráveného stromu a navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok prvostupňového súdu a aby ho postupom podľa § 285 písm. a/ Tr. por. spod obžaloby oslobodil.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril aj prokurátor a uviedol, že pokiaľ ide o argumenty obžalovaného Š. V., týkajúce sa údajného nezákonného postupu policajtov, a-priori je toho názoru, že sú irelevantné, tie isté ako boli prezentované jeho obhajkyňou počas celého prípravného a najmä konania pred súdom. Policajti z PMJ KR PZ opakovane tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní podľa prokurátora vyčerpávajúcim spôsobom vysvetlili bazálny dôvod zastavenia a kontroly motorového vozidla zn. Škoda Felícia, červenej farby, eč: N.-XXX G., ktoré viedol ako vodič svedok Z., a to porušenie ustanovenia § 8 ods. 1 Z. č. 8/2009 Z. z., nakoľko tento nebol pripútaný bezpečnostným pásom. Na vodičovi si počas kontroly všimli, že bol taký utmienený, jeho pohyby boli nekoordinované, mal rozšírené zrenice, teda javil známky požitia psychotropných látok a napokon aj súhlasil s prehliadkou motorového vozidla zn. Škoda Felícia, I.: N.-XXX G..

Keďže obžalovaný odmietol vyšetrenie na detekciu omamných látok, aj pred službukonajúcim lekárom, predviedli ho na 00 PZ Petržalka - sever a bol realizovaný v samostatnom konaní. Prehliadka motorového vozidla zn. Škoda Felícia, červenej farby eč: N.-XXX G. s pozitívnym výsledkom, bola vykonaná dňa 08.08.2016 povereným príslušníkom PZ D.. O.. H. O., za prítomnosti P. Š. V., pracovníkov OKP Bratislava S. V. B., M. G., psovoda - D.. M. S. a nezúčastnenej osoby F. Č., na základe príkazu povereného príslušníka PZ vydaného podľa § 101 ods. 1 Tr. por., po predchádzajúcom súhlase prokurátora, ktorý príkaz prevzal obv. Š. V. dňa 09.08.2016, čo potvrdil svojim podpisom.

Prokuratúra taktiež poukazuje na úradný záznam vypracovaného policajti KR PZ PMJ Bratislava dňa 08.08.2016, z ktorého vyplýva, že počas výkonu ich služby, v čase o 14.20 hod. vykonávali hliadkovú činnosť na G. ulici, kedy spozorovali osobné motorové vozidlo zn. Škoda Felícia, červenej farby, eč: N.-XXX G., pričom vodič nebol pripútaný bezpečnostným pásom. Vodič, ktorý bol pri kontrole identifikovaný V. F. Z. im uviedol, že užil pervitín. Na otázku komu patria injekčné striekačky, ktoré boli porozhadzované v interiéri vozidla, k veci uviedol, že striekačky boli použité, pri aplikácii drogy v práci, v Rakúsku ako vodičom tak aj spolujazdcom obv. Š. V.. Zvyšok omamných látok sa má údajne nachádzať pred sedadlom spolujazdca, pod odkladacou priehradkou, ktorá je pripevnená ploškou skrutkou, pričom sa jedná o priestor pre poistky vozidla. Ihneď boli podľa § 89 ods. 1 Tr. por. na mieste vyzvaní a poučení o tom, aby dobrovoľne vydali vec dôležitú pre trestné konanie. Hliadkou boli taktiež poučení o tom, že vec nemusia vydať, ak by si vydaním veci spôsobili nebezpečenstvo trestného stíhania. Po poučení, ktorému menovaní rozumeli, zhodne uviedli, že vec nevydajú. Hliadkou KR PZ PMJ bola vykonaná len vizuálna kontrola motorového vozidla. Na miesto bola privolaná hliadka 00 PZ Petržalka-sever. Svedkovia príslušníci PZ Mgr. V.. N. V. M.. G. sa pri výsluchu pred súdom na hlavnom pojednávaní dňa 29.01.2018, t. j. 18 mesiacov po skutku nepamätali na detaily zákroku, avšak pamätali si, že išlo o dve osoby a o prechovávanie drog. Podľa prokurátora je iluzórne domnievať sa, že by si pri množstve takýchto zákrokov, s tak dlhým odstupom času pamätali na detaily. Ich úlohou je páchatel'a vyťažiť, pri podozrení z protiprávneho konania zadržať, predviesť na príslušné OO PZ a spísať o tom úradný záznam, čo aj urobili.

Podľa prokurátora obvinený Š. V., je okrem týchto zákonným spôsobom získaných dôkazov usvedčovaný aj výsluchom svedka F. Z., ktorý ako v prípravnom konaní tak aj po využití oprávnenia uvedeného v ustanovení § 88 Tr. por. potvrdil, že ešte v Rakúsku videl, že sa v aute nachádzali drogy, pričom sa V. bál povedať, aby "nebral nič so sebou", pričom o V. je známe, že predáva drogy.

Obvinený Š. V. v prípravnom konaní ku skutku uviedol, že drogy si kúpil v Rakúsku za 50,-€ od známej osoby, ktorú nechce menovať. Vyše 30 rokov konzumuje drogy, spočiatku to bol heroín, neskôr pervitín, ktorý si aj sám vedel pripraviť. Na hlavnom pojednávaní zopakoval, že drogy nepredával, ale ich mal pre vlastnú potrebu. Ďalej uvádza, že obv. Š. V. pri výsluchu pred znalcom z odboru psychiatrie v prípravnom konaní k inkriminovanému činu taktiež uviedol, že priznáva všetko ako je uvedené v spisovom materiáli, je si všetkého plne vedomý, nehľadá žiadne výhovorky a čo uviedol vo veci týkajúceho sa trestného činu, sa zakladá na pravde. Po prepustení z výkonu trestu by chcel v Rakúsku začať nový život.

S poukazom na tieto skutočnosti prokurátor navrhol odvolanie obž. Š. V. podané jednak samostatne ako aj prostredníctvom jeho obhajkyne M.. P. F. ako nedôvodné zamietnuť.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obhajca obžalovaného uviedol zhodné skutočnosti ako v písomne spracovanom odvolaní. Navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a obžalovaného spod obžaloby oslobodil.

Obžalovaný Š. V. na verejnom zasadnutí krajského súdu súhlasil substitúciou za obhajkyňu M. P. F., ktorú na základe osobne predloženého splnomocnenia zo dňa 14. 11. 2018 zastupoval obhajca O. L. Y., pričom sa stotožnil s prednesenými odvolacími námietkami obhajoby.

Prokurátorka krajskej prokuratúry poukázala na podrobné písomné vyjadrenie prokurátora k podanému odvolaniu obžalovaného. Rozsudok súdu prvého stupňa považovala za správny vo všetkých jeho výrokoch, preto navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné.

Krajský súd v Bratislave podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že podané odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Odvolací súd je toho názoru, že v konaní pred okresným súdom ako súdom prvého stupňa nedošlo k žiadnym takým chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci, pričom na hlavnom pojednávaní boli vykonané všetky dostupné a potrebné dôkazy nevyhnutné pre spravodlivé rozhodnutie súdu s tým, že súd prvého stupňa vykonané dôkazy správne a logicky vyhodnotil a to spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniu § 2 ods. 12 Tr. por..

Z dokazovania pred súdom prvého stupňa na hlavnom pojednávaní vyplynuli tieto skutočnosti :

Obžalovaný Š. V. sa k obžalobe odmietol vyjadriť, ale vyhlásil, že je nevinný. Okresný súd zákonným spôsobom prečítal jeho výpovede z prípravného konania. Z takto prečítaných výpovedí (viď č. I. 32-46 z 08.08.2016, 03. 03. 2017 a 10. 11. 2016), je zistiteľné, že v ten deň, keď ho chytili policajti, tak si bol kúpiť dva kubíky pervitínu pre seba. Nechcel sa vyjadrovať od koho si to kupoval, len to, že bolo to mimo Bratislavu, v Rakúsku, kde v tom čase brigádnicke pracoval. Ráno prišiel k nemu Z. a išli do práce na zber hrozna. Nakoľko mal odobratý vodičák, tak šoféroval vozidlo Z.. Išlo o vozidlo Škoda Felícia EČV N.-XXX G.. Po práci sa nechal Z. odvieť na dohodnuté miesto, kde si za 50,-€ kúpil od dílera hore uvedené dva kubíky pervitínu. Od tejto osoby si už dlhodobo kupoval pervitín, asi jeden rok. Pervitín bol zabalený v igelitovom vrecúšku, v injekčnej striekačke. Po kúpe, sa so Z. vrátil do Bratislavu. Zaparkovali pri ul. G., kde mal v tom čase chatu. Zastavila ich hliadka polície, asi okolo 14:00 hod. Po príchode hliadky, od šoféra - Z. si vypýtali doklady, odo neho nie, to až potom na oddelení. Policajti povedali, že ide o bežnú kontrolu. Počas tejto kontroly policajti zobrali Z. D. a krv a moč a jeho na obvodné oddelenie na podanie vysvetlenia. Z. ako vodiča zobrali s tým, že je podozrivý z užívania omamných a psychotropných látok. Nepýtali sa ho, či užil nejaké omamné, psychotropné látky, alkohol, nevyzvali ho fúkať. Podľa neho policajti nemohli vidieť, že v aute sa nachádzajú drogy, lebo voľným okom to vidieť nebolo. Sáčik bol v skrinke na poistky na strane spolujazdca, kde sedel on a drogy tam dal on. Na policajnom oddelení sa ho pýtali, že ako sa drogy dostali do auta, on im povedal že nevie. Tvrdil, že ho policajti nevyzvali na vydanie drog. Policajti po ich zastavení, teda okolo 14:00 hod. začali prehľadávať motorové vozidlo hneď. Ešte Z. im hovoril, že je protizákonné takto zasahovať do auta. Policajti, ktorí ich zastavili urobili prehliadku vo vozidle tak, že sa svojím telom nahli dovnútra, a tak prehľadávali auto. Vyzvali aj jeho, aby vystúpil zo sedadla spolujazdca. Vozidlo prehľadával taký menší policajt, potetovaný na krku. On v tom čase čupel pri aute, nakoľko bolo mu zle. Ten vyšší policajt stál vonku, pri Z. pri zadnej časti auta. Ako tento policajt prehľadával vozidlo, tak odskrutkoval jednu maticu zo skrinky, kde sú poistky a odtiaľ následne tie drogy vybral, čo s nimi následne urobil, to už nevie. Nikto mu predtým samozrejme nehovoril, že drogy sa nachádzajú v aute. Nemá pocit, že išiel na istotu, skrátka prehľadával vozidlo. Takisto policajti nevraveli, že by mali v tom čase príkaz od prokurátora na prehliadku. Následne ho z oddelenia okolo 04:00 hod. ráno zobrali späť k autu, ktoré začali prehľadávať aj za prítomnosti psa, ktorý tie drogy znovu našiel. Vtom čase tam „čmuchať už len ten pes, policajti stáli pri aute. Potom ho zobrali naspäť na oddelenie, vypočuli ho ako svedka. Spýtali sa ho ako sa drogy dostali do auta, povedal im, že nevie. Ďalej uviedol, že nebol poučený o tom, že bol zadržaný, iba mu povedali, že musí ísť s nimi za účelom podania vysvetlenia. Drogu spolu so Z. užil ešte pred robotou, zo starých zásob. Z. ani nevedel, že v aute sú drogy, ani nevedel, že ich v podstate prevážal, ani to, že on si ich kupoval v Rakúsku. Predmetné drogy, ktoré kupoval v Rakúsku vložil do skrinky od poistiek hneď potom ako si ich kúpil. Z. sa venoval potom len šoférovaniu a nevidel, ako tieto drogy dáva do tej skrinky. Z. ho ináč viackrát takto vozieval za účelom kúpy drogy, ale vozieval ho nie iba za účelom kúpy drogy, ale aj kvôli práci, čiže vždy

keď sa vracali z brigády v Rakúsku. Opakuje, ten ani nevedel, že kupuje drogy. Takisto nestretávali sa vždy na rovnakých miestach s týmto dílerom. K užívaniu drog sa priznáva, drogy si kupoval pre vlastnú potrebu. Závislý na drogách je od roku 1990. Najskôr to bol heroín, neskoršie pervitín. V čase, keď ho zastavili policajti, mal zdravotné problémy s vredom, praskol mu vred na žalúdku. On si pervitín pichával, ale vtom čase nie, lebo 30 percent krvi mal v sebe, nevedel si pichnúť. Preto pervitín fajčieval cez alobal, a aj preto potreboval väčšie množstvo aby mu to zabralo. V roku 2013 bol liečený ambulantnou formou na Hraničnej v Bratislave. Vred mu liečili v Nemocnici na Antolskej ulici, meno ošetrojúceho lekára nevedel uviesť. Suchánek podľa neho vedel, že užíva drogy. On mával svoje drogy a Z. svoje. Užíval si pervitín 3-4 krát denne. Dával si denne po pol kubíku, pričom za jeden kubík platil 25,-€. Na drogy si v tom čase zarobil prácou v Rakúsku. Drogy kupoval pre vlastnú potrebu, lebo je dlhodobo závislý. Je mu ľúto tohto konania. Nevie o tom, či N. Z. vyzvaný na vydanie vecí pochádzajúcej z trestnej činnosti predtým, než ho zobrali na vyšetrovanie.

Pokiaľ ide o svedka R. Z., tento bol vypočutý súdom mimo hlavného pojednávania dňa 04. 04. 2018 (č.I. 233234), aj v prítomnosti prokurátora, obhajkyne obžalovaného po tom, ako bol realizovaný príkaz na obmedzenie jeho osobnej slobody a táto výpoveď následne bola prečítaná aj v prítomnosti obžalovaného na hlavnom pojednávaní. Z tejto výpovede vyplýva, že v kritický deň išli s V. z práce v Rakúsku z vinohradov, pričom o V. bolo všeobecne známe, že predáva drogy a to v mieste, kde býva, čo bol kúsok od miesta, kde boli hliadkou polície zastavení a kontrolovaní. Auto šoféroval on, V. sedel na mieste spolujazdca. Policajti vypýtali potrebné doklady a následne sa ich pýtali na nejaké drogy. On im uviedol, že ako osoba nemá pri sebe nič, ani v aute, avšak auto nebolo jeho, ale V. syna. Jeden policajtov sa opýtal, či môže spraviť kontrolu auta, s čím on ako vodič súhlasil, pričom ich oboch vtedy policajti prehľadali a obaja policajtom odpovedali, že nemajú pri sebe žiadne drogy. Následne jeden z policajtov otvoril schránku s poistkami a našiel nejaké zvyšky pervitínu a keď sa ich pýtali, koho to je, odpovedal, že jeho to nie je, pričom to isté tvrdil aj V.. V. následne povedal policajtom, že mu auto v noci niekto vykradol a on to nenahlásil. Bola mu prečítaná aj časť výpovede z prípravného konania zo dňa 04. 09. 2017 (č.I. 104), kedy uviedol, že videl, ako V. ešte v Rakúsku sám si pichol drogu z injekčnej striekačky, preto si myslel, že už drogy pre seba nič nemá. Preto povedal potom policajtom, že tie drogy sú V.. Či sa pýtali aj V., na to odpovedať nevedel, nakoľko jeho držali zvlášť. Nevedel odpovedať ani na otázku, či v aute boli nájdené aj iné drogy. Policajtom sa ináč priznal, že v minulosti už bol za drogy riešený a priznal sa k ich užívaniu. Okrem tej inzulínovej striekačky u obžalovaného V. nevidel iné drogy, pričom tú striekačku ten mal pri seba a potom ju hodil do dverí spolujazdca. Dôvod na policajnú kontrolu a ich zastavenia bol podľa neho to, že ako vodič nemal zapnutý bezpečnostný pás, pričom policajť mu neuviedol dôvod na kontrolu vozidla. Do skrinky sa dostal policajť tak, že si čupol pred spolujazdcove dvere, odmontoval zarážku a skrinku otvoril. Nespomína si, že by ho policajti poučovali podľa konkrétneho paragrafu, pričom títo taktiež nemali pri sebe žiadne papiere.

Svedkovia V. N. V. M. G., ako príslušníci policajnej hliadky, ktorí auto so šoférom F. Z. a spolujazdcom - obžalovaným zastavili, po vznesení obvinenia v prípravnom konaní zhodne uviedli, že dôvodom na zastavenie predmetného auta bol fakt, že vodič nebol pripútaný bezpečnostným pásmom, pričom pri samotnej kontrole vodič javil známky požitia omamných látok a bol vyzvaný podrobiť sa detekcii na drogy, čo odmietol. Tento sa však im priznal, že v ten deň spoločne so spolujazdcom - obžalovaným, užíli omamné látky a zvyšok majú vo vozidle a to v prednej časti auta pred miestom spolujazdca v poistkovej skrinke pod miestom na odkladanie. Obe osoby v aute následne vyzvali na dobrovoľné vydanie vecí - drog podľa § 89 Tr.por., následne ich poučili o svojich právach a obmedzili na osobnej slobode a predviedli ich na oddelenie. Pokiaľ ide o prehliadku vozidla, tak túto robili len vizuálnu, lebo skrinka v ktorej boli drogy, bola pootvorená. Na hlavnom pojednávaní obaja títo svedkovia k predmetnému policajnému zákroku uviedli skutočnosti objasňujúce jeho priebeh len v hrubých rysoch, bez konkrétnejších vyjadrení, preto boli prečítané ich výpovede z prípravného konania. Na dôvod týchto rozporov vo výpovediach obaja príslušníci PZ SR uviedli, že ide o odstup času a množstvo podobných zákrokov.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní v súlade so zákonom prečítal aj znalecké posudky jednak z odboru psychiatrie ako aj KEÚ PZ Bratislava. Vzhľadom na závislosť Š. V. na omamných a psychotropných látkach bol v prípravnom konaní pribratý do konania znalec z odboru zdravotníctva odvetvie psychiatria MUDr. O. Š., ktorý vo svojom znaleckom posudku (č.I. 145-153) skonštatoval, že tento je závislý na omamných, psychotropných a návykových látkach, s preferenciou pervitínu, pričom množstvo ktoré

užíva, nemá vplyv na jeho konanie. Vzhľadom na túto závislosť, znalec navrhol uložiť obvinenému Š. V. ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Z ďalších vykonaných listinných dôkazov treba poukázať na zápisnicu o vykonaní prehliadky iných priestorov (č.l. 136-137) a z nej urobenú fotodokumentáciu (č.l. 138-141). Zo znaleckých posudkov KEÚ PZ Bratislava (č.l. 155-157 zo dňa 29. 09. 2016, č.l. 158-160 zo dňa 06. 09. 2016), jednak z odboru prírodovedného skúmania a kriminalistických analýz, resp. kriminalistickej toxikológie a kriminalistickej biológie a genetickej analýzy o.i. vyplýva, že v plastovom vrecku s tlakovým uzáverom o rozmere cca 7,2 cm x 4 cm v ktorom sa nachádzala zrezaná plastová injekčná striekačka sa nachádzal béžový kryštalický materiál bez viditeľných prímiesí s hmotnosťou 1366 mg, d koncentracii 69,6 %, ktoré obsahovalo 951 mg absolútneho metamfetamínu, čo KEÚ PZ Bratislava považuje za 24-95 bežných jednotlivých dávok. Na steroch rúk obv. Š. V. a F. Z.D. bola zistená prítomnosť stôp pervitínu. Podľa prečítaného záznamu Oddelenia služobnej kynológie KR PZ zo dňa 09. 08. 2016 (č.l. 166) pri vykonaní kontroly a prehliadky motorového vozidla na G. X., pri Autoškole O. v Bratislave psosvod aj v prítomnosti vyšetrovateľa vykonal vizuálnu kontrolu a následne aj so služobným psom, pričom pes so svojím správaním v prednej časti vozidla, kde sa nachádzajú poistky na strane spolujazdca označil naučeným spôsobom zatavenú injekčnú striekačku s obsahom neznámej bielej kryštalickej látky. Tento pozitívny nález bol zdokumentovaný a zaistený.

Pokiaľ ide o výrok o vine, tak odvolací súd sa stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozsudku okresného súdu a taktiež poukazuje aj na písomné vyjadrenie prokurátora k podanému odvolaniu. Krajský súd zastáva názor, že príslušníci PZ postupovali v súlade s ustanovením § 89 ods. 1 Tr. por. a vyzvaným osobám poskytli poučenie o prípade, v ktorom môžu vydanie veci odmietnuť. Zo služobného úradného záznamu (č.l. 162 a násl.) vyplýva, že potom, ako hliadka videla, že vodič auta Škoda Felícia červenej farby, EČV: BL XXX KG nebol pripútaný bezpečnostným pásom, čím porušil ustanovenie § 8 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z., dopustil sa priestupku v zmysle § 22 ods. 1 písm. l/ cit. zákona. Následne aj v zmysle § 2 zákona č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore sa rozhodli vozidlo zastaviť a zistili, že v motorovom vozidla sa nachádzajú dvaja muži. Po zistení ich totožnosti jeden z týchto mužov javil známky použitia omamných a psychotropných látok, mal rozšírené očné zrenice, pôsobil utlmene, pohyboval sa nekoordinovane. Napokon sa im priznal, že v ten deň užil pervitín. Následne bol vyzvaný, aby sa podrobil vyšetreniu na detekciu omamných látok, čo odmietol a vlastnoručne podpísal poučenie (Vid' zápisnica o zadržaní obv. Š.. V. dňa 08. 08. 2016 na č.l. 27-28). Hliadka PZ si všimla v interiéri auta porozhadzované injekčné striekačky, pričom vodič im povedal, že sú použité, aplikovali spolu s V. pervitín a zvyšok omamných látok sa mal nachádzať pred sedadlom spolujazdca pod odkladacou priehradkou, ktorá bola pripevnená ploškou skrútkou. Vyzvané osoby podľa úradného záznamu, t. j. svedok F.. Z. ako aj obžalovaný Š.. V. boli osobitne poučení a vyzvaní, aby vec dobrovoľne vydali podľa § 89 ods. 1 zákona č. 301/2005 Z.z. a taktiež boli poučení o tom, že vec nemusia vydať, ak by si vydaním spôsobili nebezpečenstvo trestného stíhania. Veci napokon ani nevydali, vozidlo však zaistili, privolali hliadku OO PZ Bratislava V- Sever na zabezpečenie vozidla a obaja muži, už ako podozriví boli eskortovaní na príslušné policajné oddelenie.

Z uvedeného procesného postupu príslušníkov PZ aj krajský súd konštatuje, že zákrok bol vykonaný v súlade s procesným predpisom a to podľa § 89 ods. 1 Tr. por., keďže na mieste boli vyzvaní a poučení o tom, aby dobrovoľne vydali vec dôležitú pre trestné konanie. Hliadkou boli taktiež poučení o tom, že vec nemusia vydať, ak by si vydaním veci spôsobili nebezpečenstvo trestného stíhania. Po poučení, ktorému menovaní rozumeli, zhodne uviedli, že vec nevydajú. Hliadkou KR PZ PMJ bola vykonaná len vizuálna kontrola motorového vozidla.

Pokiaľ obžalovaný Š.. V. v odvolaní opakovane namietal, že príslušníci PZ postupovali v rozpore so zákonom o policajnom zbore pri vykonávaní služobného zákroku, tak je potrebné uviesť, že príslušníci PZ postupovali pri získavaní dôkazu podľa Trestného poriadku (§ 89 ods. 1 Tr. por.) a nie podľa zákona o policajnom zbore. Z vyšetrovacieho spisu nevyplýva, že by príslušníci PZ vykonávali služobný zákrok podľa zákona o policajnom zbore, respektíve, že by zabezpečovali dôkaz podľa zákona o policajnom zbore. Krajský súd opakuje, že služobný zákrok polície bol legitímny a dôkazy boli do trestného konania zabezpečené postupom podľa § 89 ods. 1 Tr. por. , preto sú odvolacie námietky obžalovaného ohľadne nezákonného postupu príslušníkov PZ pri zabezpečovaní dôkazu nedôvodné.

Podľa názoru odvolacieho súdu je z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní nepochybné, že k zabezpečeniu dôkazu (striekačky) do trestného konania došlo zákonným postupom podľa § 89 ods. 1 Tr. por. a nie postupom podľa zákona o policajnom zbere. Napokon, obžalovaný Š. V. ako aj svedok Z. v súvislosti s injekčnými striekačkami priznali, že to patrilo v podstate im a predtým si užili previtín.

Pokiaľ ide o podozrenie z možného spáchania trestného činu, ktoré viedlo príslušníkov PZ na vyzvanie obžalovaného na vydanie vecí tak zo svedeckej výpovede príslušníka PZ svedka O.. V.. N. V. M.. G. vyplýva, že vozidlo kontrolovali z dôvodu, že vodič nebol pripútaný bezpečnostným pásom, pričom následne u vodiča nadobudli podozrenie z užívania omamných a psychotropných látok, čo sa napokon aj potvrdilo. Následne sa rozhodli toto podozrenie preveriť najskôr miernejšou formou (výzvou osádky na vystúpenie z vozidla) a následne aj postupom podľa § 89 ods. 1 Tr. por. Podozrenie o páchaní trestného činu sa následne potvrdilo, nakoľko v aute sa našla striekačka s obsahom neznámej kryštalickej látky, ktorú bol previtín.

Príslušníci PZ postupovali zjavne v súlade s Trestným poriadkom a to ihneď ako nadobudli podozrenie o možnom páchaní trestnej činnosti a dôkaz, ktorý bol predmetom tohto podozrenia nadobudli zákonným spôsobom v zmysle ustanovení Trestného poriadku. Námitky obžalovaného uvedené v odvolaní, že príslušník PZ nemohol vidieť, že majú v aute drogy sú neopodstatnené, pretože v danej trestnej veci nie je sporné, že v motorovom vozidle sa striekačka skutočne nachádzala a nie je sporné ani to, že to patrilo obžalovanému. Z tohto pohľadu je bez právneho významu, či členovia hliadky PZ videli striekačku či drogy, nakoľko podstatným je tu len tá skutočnosť, že to čo videl vzbudilo v ňom podozrenie, že dochádza k páchaniu trestného činu a preto bolo nutné toto podozrenie preveriť a prípadne vec dôležitú pre trestné konanie zaistiť, čo sa napokon aj stalo. Nie je žiadny dôvod spochybňovať výpovede svedkov N. Č. G. nakoľko sa potvrdilo, že svedok pojal podozrenie zo spáchania trestného činu dôvodne.

Obžalovaný vo svojom odvolaní poukazoval na výpovede príslušníkov PZ, ktoré boli vykonané v prípravnom konaní a poukazoval na rozpor medzi výpoveďami z prípravného konania a na hlavnom pojednávaní. V tomto smere odvolací súd pripomína, títo dvaja svedkovia k predmetnému policajnému zákroku uviedli skutočnosti objasňujúce jeho priebeh len v hrubých rysoch, bez konkrétnejších vyjadrení, preto boli prečítané ich výpovede z prípravného konania. Na dôvod týchto rozporov vo výpovediach obaja príslušníci PZ SR uviedli, že ide o odstup času a množstvo podobných zákrokov.

Z uvedeného vyplýva, že súd prvého stupňa pri ustáľovaní skutkového stavu vecí, t. j. pri svojom rozhodovaní, správne vychádzal ohľadne svedeckých výpovedí uvedených svedkov a pokiaľ obžalovaný v odvolaní opakovane hodnotil výpovede príslušníkov PZ za tendenčné, nedôveryhodné a podobne, tak krajský súd pripomína, že samotné rozdielne hodnotenie dôkazov obhajobou a súdom automaticky neznamená porušenie zásady voľného donotenia dôkazov, zásady in dubio pro reo, prípadne ďalších zásad spojených so spravodlivým procesom (primerane uznesenie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 3Tdo/27/2016 zo dňa 17.02.2016).

Odvolací krajský súd teda nezistil v postupe orgánov činných v trestnom konaní pri zadržení obžalovaného a pri zaistení dotknutej omamnej látky, ktorú obžalovaný prechovával v predmetnom motorovom vozidle, žiadne také porušenie zákonných ustanovení, ktoré by mali za následok možnosť konštatovania nezákonnosti získania dôkazov, resp. porušenia práva na obhajobu zásadným spôsobom. V tomto ohľade boli odvolacie námietky obžalovaného vyhodnotené za nedôvodné.

Zo strany orgánov činných v trestnom konaní nedošlo k žiadnemu neoprávnenému zásahu do nedotknuteľnosti osoby a jej súkromia, ako to namietal obžalovaný. Ústava Slovenskej republiky nezaručuje ochranu nedotknuteľnosti osoby a jej súkromia pred akýmkoľvek zasahovaním. Zaručuje ochranu len pred takým zasahovaním, ktoré je neoprávnené. Podľa ustálenej súdnej praxe pod neoprávneným zasahovaním treba rozumieť také zasahovanie, ktoré nemá základ v zákonnej úprave, nesleduje ustanovený cieľ, nedbá na podstatu a zmysel obmedzovaného základného práva a slobody alebo nie je nevyhnutným a neprimeraným opatrením na dosiahnutie ustanoveného cieľa (nález Ústavného súdu SR č.k. I. ÚS 13/2000-85). Z dôvodov podrobne vyššie rozvedených bol podľa odvolacieho súdu postup príslušníkov Policajného zboru v prejednávanej veci v súlade so zákonom a z hľadiska materiálneho a formálneho zodpovedal stavu vecí a zákonu.

Odvolací súd preto konštatuje, že z vykonaného dokazovania mimo akékoľvek rozumné pochybnosti vyplýva, že sa stal skutok uvedený v obžalobe, t. j., že určitá osoba zadovážil pre seba, resp. prechovával po akúkoľvek dobu psychotropnú látku, pričom už bol pre takýto trestný čin odsúdený, čo napĺňa znaky objektívnej stránky trestného činu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/,ods. 2 písm. a/ Tr. zák..

Pokiaľ ide o posúdenie otázky, či tento skutok, ktorý vykazuje znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu spáchal obžalovaný, tak krajský súd v tomto smere nemá žiadne dôvodné pochybnosti. Skutočnosť, že skutok spáchal obžalovaný vyplýva z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní. Krajský súd hodnotiac takto uvedený dôkazový materiál v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. konštatuje, okresný súd správne dospel k záveru, že obžalovaný S. V. svojim úmyselným konaním, teda tým, že prechovával po akúkoľvek dobu pervitín, množstvo ktorého zodpovedá 24 až 95 jednotlivým dávkam, pričom už bol za taký istý trestný čin odsúdený, naplnil všetky zákonné znaky žalovaného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zákona po stránke objektívnej. Po stránke subjektívnej konal v priamom úmysle v zmysle § 15 písm. a/ Tr. zákona, lebo chcel spôsobom v ňom uvedeným porušiť alebo ohroziť záujem ním chránený.

Podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. kto neoprávnene

písm. a/ vyrobí,

písm. b/dovezie, vyvezie, prevezie alebo dá prepraviť,

písm. c/ kúpi, predá, vymení, zadováži, alebo

písm. d/ prechováva po akúkoľvek dobu,

omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor alebo kto takú činnosť sprostredkuje, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až desať rokov.

Podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. odňatím slobody na desať rokov až pätnásť rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

písm. a/ a už bol za taký čin odsúdený,

písm. b/ pre osobu, ktorá sa lieči z drogovej závislosti,

písm. c/ závažnejším spôsobom konania,

písm. d/na chránenej osobe, alebo

písm. e/ vo väčšom rozsahu.

K uloženému trestu odvolací súd uvádza nasledovné skutočnosti.

Pre ukládanie trestu platia zásady, ktoré ustanovuje Trestný zákon v § 34. Na jednej strane má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti tak, že páchatel'ovi zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, na druhej strane má uložený trest vytvoriť podmienky na výchovu páchatel'a k tomu, aby viedol riadny život, pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Pri určení druhu trestu a jeho výmery má súd prihliadnuť na jednej strane na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na druhej strane na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Trest by mal postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a blízke osoby.

Pri ukladaní trestu je potrebné v prvom rade vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu, ktorá je určená trestnou sadzbou ustanovenou Trestným zákonom pri jednotlivých skutkových podstatách trestných činov. Jednotlivé trestné činy podľa zákonom ustanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia rozdeľuje Trestný zákon na prečiny a zločiny, resp. obzvlášť závažné zločiny. Tomuto rozdeleniu zodpovedá možnosť súdu ukladať rôzne druhy trestov, keďže podľa § 34 ods. 2 Tr. zák. páchatel'ovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v Trestnom zákone, pričom podľa § 34 ods. 6 Tr. zák. jednotlivé druhy trestov možno uložiť samostatne alebo aj viac trestov popri sebe, avšak za trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšuje päť rokov, musí súd vždy uložiť trest odňatia slobody.

V osobe obžalovaného Š. V. ide o 52 ročného rozvedeného muža, ktorý bol doposiaľ 17- krát súdne trestaný, najmä pre trestné činy krádeže podľa § 247 Tr. zákona; resp. pre drogovú trestnú činnosť podľa

§ 171, § 172 Tr. zák.). Psychotropné látky začal užívať zhruba pred 30-timi rokmi (vnútrožilná aplikácia heroínu, neskoršie heroín aj fajčil), pervitín neskoršie začal variť z rôznych psychiatrických liekov, za čo bol aj odsúdený. Podľa znaleckého posudku z odboru psychiatrie je obžalovaný jednoznačne závislý na omamných, psychotropných a návykových látkach s preferenciou pervitínu a znalec mu navrhol uložiť ochranné liečenie ústavnou formou. Inkriminovanej trestnej činnosti sa obžalovaný dopustil skôr, ako bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V, sp.zn. OT/255/2016 zo dňa 28.10.2016 (právoplatný toho istého dňa) pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., v ktorom mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia. V tomto trestnom rozkaze mu bol taktiež uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na dobu 4 roky. Taktiež treba zdôrazniť, že obžalovaný Š.. V. teraz súdnej trestnej činnosti sa dopustil opakovane, nakoľko pre obdobnú drogovú trestnú činnosť podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. zák. už bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Bratislava III, sp.zn. 46T/99/2007 zo dňa 29. 10. 2014 v spojitosti aj s rozsudkom Krajského súdu Bratislava, sp.zn. 1To/152/2013 zo dňa 26.02.2014 na súhrnný trest odňatia slobody (vo vzťahu k trestnému rozkazu Okresného súdu Bratislava III, sp.zn.2T/118/2007 zo dňa 27.07.2007 taktiež pre drogovú trestnú činnosť podľa § 172 ods. 1Tr.zák., kde mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní 1 rok a 6 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 3 roky), vo výmere 5 rokov a 8 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia, pričom tento trest si obžalovaný aj vykonal 25. 03. 2014.

Odvolací krajský súd uvádza, že okresný súd pri ukladaní trestu správne zistil u obžalovaného v odôvodnení napadnutého rozsudku v súvislosti s uloženým trestu relevantné skutočnosti, ktoré zobral do úvahy pri ukladaní trestu, pričom správne zistil u obžalovaného dve priťažujúce okolnosti (§ 37 písm. h/ , písm. m/ Tr. zák. - bol v tomto konaní odsúdený za dva trestné činy k súhrnnému trestu odňatia slobody, pričom už bol pre nespočetné trestné činy v minulosti odsúdený, aj vo výkone trestu odňatia slobody. Okresný súd pritom správne aplikoval aj ustanovenia § 38 ods. 2, ods. 7 Tr. zák., (i keď tu prevažuje pomer priťažujúcich okolností, resp. došlo tu o opätovné spáchanie zločinu), podľa ktorého nedošlo k zvýšeniu dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby, nakoľko obžalovanému bol uložený súhrnný trest odňatia slobody a súčasné použitie ustanovení odsekov 4 až 6 § 38 Tr. zák. by bolo pre neho neprimerane prísne.

Podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbiehajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu. Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať dvadsaťpäť rokov a pri mladistvých trestnú sadzbu uvedenú v § 117 ods. 1 alebo 3. Popri treste odňatia slobody možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak by jeho uloženie bolo odôvodnené niektorým zo súdnych trestných činov.

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnosti, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia veci, trest zákazu činnosti alebo trest zákazu účasti na verejných podujatiach, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7.

Odvolací súd, v zhode s výrokom rozsudku súdu prvého stupňa o treste považoval uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. za zákonný, správny a primeraný. Taktiež vo vzťahu k uloženému súhrnnému trestu aj dĺžku uloženého trestu zákazu činnosti podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. v trvaní 4 rokov považuje odvolací súd za správnu a zákonnú.

Stavu vecí a zákonu zodpovedá aj výrok prvostupňového súdu, v ktorom uložil obžalovanému Š.. V. podľa § 76 ods. 1, § 77 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. ochranný dohľad, resp. podľa § 73 ods. 2 písm. d/, ods. 4, § 74 ods. 1 Tr. zák. vzhľadom na dlhodobú chorobnú závislosť obžalovaného na drogách, ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Na základe uvedených skutočností odvolací súd zistil, že podané odvolanie obžalovaného je nedôvodné, preto rozhodol tak, že ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.